

UČITELJSKI TOVARIŠ

Glasilo avstrijskega jugoslovanskega učiteljstva

Vse spise v oceno poslane knjige itd. je pošiljati samo na naslov:

Uredništvo Učiteljskega Tovariša v Idriji.

Rokopisov ne vračamo.

Vse pošiljave je pošiljati tranko.

Učiteljski Tovariš izhaja vsak petek popoldne. Ako je ta dan praznik, izide list dan pozneje.

Vse leto velja . . .	10— K
pol leta	5— "
četrt leta	2-50 "
posamezne številke po 20 h.	

Za oznanila je plačati od enostolpne petit-vrste, če se tiska enkrat . . . 14 h
" " " dvakrat . . . 12 "
" " " trikrat . . . 10 "
za nadaljnja uvrčenja od petit-vrste po 8 h.
Oznanila sprejema Učiteljska tiskarna (telefon št. 118).

Za reklamne notice, pojasnila, poslana, razpise služb je plačati po 20 h za petit-vrsto. Priloge poleg poštnine 15 K.

Naročnino, reklamacije, to je vse administrativne stvari je pošiljati samo na naslov:

Upravišтво Učiteljskega Tovariša v Ljubljani.

Poštna hranilnica št. 53.160.

Reklamacije so proste poštnine.

Zveza slov. učiteljev in učiteljic na Štajerskem.

Vzpored našim velikonočnim zborovanjem v Mariboru (Narodni dom).

I. Na Velikonočni ponedeljek ob pol 10. uri odborova seja.

II. Isti dan popoldne ob 3. uri delegacijsko zborovanje.

1. Poročila odbornikov.
2. Določitev vzporeda za občni zbor.
3. Sanacija Zavezinih listov. (Lud. Černe.)

4. Poslovni red Zaveze. (Fr. Brinar.)

5. Učiteljska gospodarska zadruga. (L. Černe.)

6. Predlogi.

7. Volitve:

a) predsednika, namestnika in odbornikov;
b) treh pregledovalcev računov;
c) odbornikov za Lehrerbund;
d) delegatov za Lehrerbund in
e) delegatov za Zavezino skupščino.

8. Slučajnosti.

III. Odborova seja v svrhu konstituiranja.

IV. Občni zbor v torek predpoldne ob pol 10. uri.

1. Poročilo o delegacijskem zborovanju.

1. »Ptiči selci« in »zasledovalci«. Kaj hočejo in kaj reče naše učiteljstvo k tej novi struji? (Ravnatelj Schreiner.)

3. Altruizem. Njega moč in veljava v družnem življenju. (Tovariš Avg. Požegar.)

Delegacijskega zborovanja se smejo udeležiti le delegati, ki naj pridejo polnoštevilno. — Na občni zbor v torek pa pridite vsi, ki Vam je količkaj mogoče. Okr. učit. društva, skrbite za številno udeležbo! Na občni zbor vabimo izven učiteljstva tudi vse prijatelje šole in učiteljstva.

Vodstvo.

J. PAHOR:

Narodnost in liberalizem.

(K diskusiji.)

(Dalje.)

III.

Ne morem preiti k odnošajem med nacionalizmom in liberalizmom, da se ne dotaknem prej tega poslednjega še posebej. O liberalizmu se je sicer tudi med nami že pisalo, a v široke vrste slovenskega učiteljstva je prišlo komaj kaj več kot to, kar so nam podali liberalni časniki; iz teh smo zajemali vso svojo naprednost. Le malo let pogledati nazaj v slovensko žurnalistiko, pa bomo videli, kako šibka in siromašna je bila ta tuja učenost, nahlastana nesistematično in brez vsakega kriterija. Nočem vpraševati na tem mestu, kdo je kriv, če ni premerjalo učiteljstvo kot izobražena družabna plast ravnine krog sebe, kakor bi jo moralo že v svojem lastnem interesu, temveč podam rajši koncizen pregled liberalizma in njegovih posledic.

Idejno osnovo so dali liberalizmu francoski enciklopedisti, posebno pa *Voltaire* in *Rousseau*. Zgradil ga je *Quesnay* († 1774), ki je proglasil popolno svobodo z onim glasovitim: *Laissez faire, laissez passer!* Novi nauk je kaj hitro dobil korenine v Angleški, kamor se je zaradi hitrega razvoja kolonialne moči stekalo bogastvo iz vseh delov sveta. *Quesnaya* je izpopolnil *Adam Smith*, ki je izdal leta 1776 znamenito delo »O bistvu in vzrokih bogastva«. Ta knjiga je postala evangelij liberalizma kot gospodarskega nauka. Medtem, ko je prvi videl le produktivnost (rodovitost) poljedelstva, je učil *Smith* *industrializem*, produktivnost človeškega dela z gospodarskim načelom egoizma, ki da je edina gonilna sila v nacionalno-ekonomskem razvoju. Da pa pride ta princip do veljave, je neobhodna potreba (po *Smithu*), da se pusti tekmovalstvu, prosti konkurenci v

vsem gospodarstvu prosta pot, da se da spretnosti in energiji človeka priložnost nabrati si bogastev, zasebne lastnine, ne da bi država vmešavala se v ta boj ter omejevala konkurenco, temveč zgolj varovala pridobljeno privatno last. Ko je še *Darwin* postavil svoj nauk o plemenskem izboru, po katerem se vzdrži in ohrani v vsem organskem življenju le ono, kar je najmočnejše, najpopolnejše ter najbolj zmerno tekme v medsebojnih življenjskih odnošajih, ko se je sprejela končno ta hipoteza kot večni, naraven zakon, je prodril liberalizem na vsej črti naprej na Anglijskem in zatem tudi na kontinentu, kjer se je v revolucionarnem letu 1848 priborila v večini evropskih držav ustava ter obenem inaugurirala splošno gospodarsko svobodo. Takozvana *manchesterska doktrina* je zmaga, pričakovati je bilo sedaj blagoslova te zmage! A blagoslov je izostal. Kaj hitro se je izkazalo, da nauk o ohranjenju najmočnejšega, najspretnjšega o eksistenčnem boju ni resničen. V gospodarskem življenju so prihajali z lahkoto do veljave najšibkejši, telesno in duševno najmanj razviti, najnesposobnejši ljudje, medtem ko so na nasprotni strani padale hekatombe najsilnejših, najpopolnejših žrtvovancev; z drugo besedo: v gospodarski tekmi niso odločale izključno osebnostne vrline, lastnosti posameznih, temveč

v veliko večji meri gospodarske dobrine, zemlja, kapital (najprej trgovski, potem industrijski) ter stroj. Čim dalje bolj se je stekal sedaj kapital v roke redkih, čim dalje bolj se je večal, ker mu je bila izročena na milost in nemilost množica izkoriščanih — saj dela še danes delavec v fabriki vsak teden povprečno le štiri dni zase, dva dneva pa za fabrikanta — na eni strani se je zbirala denarna aristokracija, ki je mogla v zenitu liberalizma neomejeno razpolagati z delavno močjo delavca, na drugi strani je rastel proletarijat brez vsake moči; tu beda, tam razkošje! *Železnemu* plačnemu zakonu *David* *Ricarda*, ki je razvijal *Smithove* narodno-ekonomske nauke, so se morali umakniti vsi npravnstveni motivi, ki so vodili doslej družbo vzporedno z gospodarskim razvojem, a ko je velekapital dosegel v državah ustavo, ko se je polastil politične moči, je začel rasti individualistično-egoistični nauk v kletev. Država, katere civilizatorna naloga je, manjšati absolutne sovražnosti v družbi — kot sem izvajal v prvem delu razprave — je prišla v roke redkih, je postala razredna država, v kateri je iskal kapital z vso brezobzirnostjo le svoj interes, varstvo svoje lastnine, medtem ko ni imel proletarijat nikakršnega varstva več, nikakršne svobode, ker se je delavstvu stopilo na tilnik. Država je rezervar

Pri nakupu različnega oblačilnega blaga se blagovolite obrniti na tovrsto

A. & E. Skaberné
Ljubljana, Mestni trg 10

obstoji od leta 1883.

Vzorci poštnine prosto!

Izredno nizke cene!

LISTEK.

† Miško Mežan.

»Če hočeš biti grajan, se oženi; če hočeš biti hvaljen, pa umri!« veli pregovor. Mislim, da se nihče ne ženi zato, da bi bil grajan, in nihče ne umre zaradi tega, da bi ga hvalili. No, angelov ni na svetu, in človeku, ki je vse svoje življenje posvetil po ostrem kamenju med bodičjem, spremljan neprestano od krutih in trdih besed neprilaznih ljudi, naj bo vsaj ob koncu njegovega umornega potovanja dodeljena dobra beseda!

Umrli je človek in učitelj *Miško Mežan*. Redkeje so vrste kranjskega učiteljstva, ki ne pozna kličepazenja in hinavstva, ki je zvesto samemu sebi, zato tembolj čutimo izgubo, ako nam nemila smrt predčasno pokosi trden značaj.

Značajan je bil učitelj *Miško Mežan*. »Kar sem pisal, sem pisal,« je imel navado reči. In če bi bil prišel k njemu ne vem kdo in bi mu ponujal vse dobrote sveta v zameno za njegovo prepričanje, bi bil trd kakor krasna skala, ki ji je ostal zvest do smrti. Pognal bi ga brezobzirno in poučil, da se še dobe učitelji, ki ne klonejo tilnika in ne menjajo svojega prepričanja kakor ptič perje. Zvest samemu sebi, je bil zvest tudi drugim.

Rad bi se bil umaknil v pokoj, v katerega bi ga bili radi spravili, pa želel je,

počakati še toliko, da bi se regulirale plače, da bi na stara leta ne bi bilo treba beračiti njemu in družini. Zdaj je našel najboljši pokoj, in plača mu je gotovo bolj zvišana nego nam, čakajočim v upu in strahu . . .

Bogata, poezije polna je bila njegova duša, a ljudje je niso umeli. Zalučali so biser v kot kakor črepijo stekla in hodili po njem.

Majko prirodo je ljubil nad vse. Z njo se je smejal, ko je vstajala vsa prerojena in čila iz dolgotrajnega spanja, se kopala v zlati kopeli solnčnih žarkov in si nadevala bogato zeleno in s cvetjem vezeno obleko. Z njo je plakal, ko je vsa raztožena in zasoljena trgala s sebe kraljevsko naličje, bledele in pešala, dokler ni vsa onemogla zatisnila motnega očesa v smrtni sen. Poznal je vsako cvetko, našel vsak tihi kotic sanjajočega gozda. Vsako zgodnjo pomlad si je vzgojil umetno razno cvetje, ko so se zunaj šele odpirali listni popki. Čestokrat je stopal s puško na rami, čakajoč plena, a zastala mu je noga, ko je zasluhlil vzvišeno moč prirode, in njegova duša je razpletla s tajno prirode čudovit nem pogovor.

Bil je predober, da bi komu storil kaj zlega. Četudi je hodil osamljen in zaničevan, vendar ni imel nikdar žale besede za svojega bližnjaka. Bil je vsestransko izobražen in bogatih talentov, ki pa jih je premrzlo ozračje ubilo. Da je živel med ljudmi, ki bi ga umevali in podpirali, ne ubijali, bi se brez dvoma odprlo njegovo duševno bogastvo in raslo v svoji moči,

da bi se ob njegovi smrti ne reklo samo, da je živel in umrl.

Tople odeje oropan *Kras* je harmoniral z njegovo notranjostjo, zato ga je tako vzljubil. Vso dolgo dobo 30letnega učiteljstva je prebil na *Notranjskem*, v prijetni *Vipavski dolini* na *Slapu*, v sosedstvu starega *Nanosa* v *Podkrajju*, v njega okrilju v *Studenem* in prijaznem *Orehku*. Gledal je *Nanos* od treh strani, a povsod mu je bil lep in veličasten, in ljubil ter častil ga je kakor dete svojo matro. Upiral je vanj svoje oko zjutraj, opoldne in zvečer; bil je del njegovega bitja.

Miško, prijatelj niso imeli v minljivem svetu, a imel si jih v večnosti vsikdar varajoči prirodi. Nemi orjak *Nanos* je bil priča tvojega bednega življenja, tvojih bojev in hrepenenj, stritih nad in obupne osamelosti in tvoje smrti. Lažje boš počival, vedoč pred seboj golo glavo zvestega, najzvestejšega svojega prijatelja.

Tvoja duša ni našla miru in umevanja med ljudmi, naj ga dobi v nevidnem svetu, v bistvu prirode! In sivi oče *Nanos*, zvesto čuvaj tihi domek svojega čestilca!

—č.

Moje potovanje po Švici.

(Dalje.)

Berna

Šteje 85.000 prebivalcev in je od leta 1848. glavno mesto republike, sedež vseh oblasti kakor tudi tujih poslanstev. Ustanov-

ljena je od vojvode *Bertholda V.* leta 1191, po katerem je dobila tudi ime. To je edino večje mesto v Švici, ki je še obdržalo mnogo švicarskega sloga in značaja. Reka *Aara* obdaja mesto od treh strani. Čez njo je več mostov, med katerimi je *Kornhausov* — 355 m dolg — največji. Po mestu je mnogo modernih palač; med njimi je parlament najimpozantnejši. Omeniti pa še moram justično palačo, zgodovinski in alpinski muzej, gledališče in stari in novi rotovž. Leta 1909. so odkrili spomenik svetovno-poštnega društva, ki predstavlja zemeljsko oblo, obdano od petero delov sveta.

Čez *Nydekov* most na desni ob cesti je velika okroglo zidana jama, v kateri redijo medvede (*Bärengraben*). Sredi jame je drevo, po katerem kosmatinci lahko plezajo. Mimoidoči si kupijo za nekaj stotink korenja, ki ga tukaj v ta namen prodajajo, da krmijo nenasične. Pri tem krmiljenju in pri smešnem kretanju medvedov se marsikateri domačin in tujec ves čas prav dobro zabava.

Po mestu je tudi mnogo starih stolpov, med katerimi omenjam časovni stolp (*Zeitglockenturm*). Pri vsakem udarcu zapoje petelin in se prikaže množica medvedov. Medveda inajo namreč tudi v mestnem grbu. Prebivalstvo tega mesta, kakor vse Švice, je močno, veliko, resno in malobesedno. Kako ljuba jim je prostost, lahko opazujemo na vsak korak in bodisi še tako malenkost. Da se v resnici imenuje Švica »dežela svobode«, mi pač ni treba natančneje omenjati.

moči; z velikim delom te moči razpolaga ravno parlament. Kakor hitro so se polegli ostri ustavni boji, v katerih si je zagovarjala liberalna družabna skupina v državi moč, zlorabljala jo je v smislu liberalne doktrine v takih merah in smereh, da je postajalo to škodljivo celo državnemu organizizmu. Rasli so državni zakoni, ki so branili močnega, a izročali šibkega brez vsakega pravnega varstva kapitalu, velekapital je oslabil in uničil malega producenta, veletrgovina, v katere službo je stopil moderni način prometa, je tlačil kmeta, za katerega ni smela liberalna država storiti ničesar več; razvijala pa so se z liberalizmom mesta, v katero so vrele najboljše moči z dežele, da bi dobili v veleindustrijskih podjetjih dela. Dobili so delo, a prodali so morali v divji konkurenci svojo delavno moč tako, kot je hotel podjetnik, ki je prosto določil ceno in čas. Proletariat je naraščal, njegova eksistenca se je slabšala; tvornica s svojim strupom, nenaravno življenje v stanovanjskih kasaarnah, mestna beznica so ga uničevali. Ne le mož, tudi žena je morala v fabriko, da, celo otrok. S tem pa je bila zrušena družina, so bili zrahljani npravstveni temelji družbe; z novoustvarjenim srednjim slojem je propadala, se pogrezala široka ljudska masa boljšinbolj ne le gospodarsko, temveč tudi etično. Izkazalo se je, da je liberalizem socialno-politično nesposoben, impotenten nauk, da vodi na širji strani v ubožanje, da ostri nasprotja socialnih skupin v državi ter je s tem najhujši nasprotnik njenega poklica. Istočasno se je začel dramiti proletarijat, ki je bil prisiljen seči po samopomoči. Iskal jo je v združenju šibkih, ki so postali združeni močni. Rastel je nov princip; diametralno nasproten individualizmu: posameznik je dolžan boriti se za celoto ter podrediti lastne interese skupnim, pojavil se je socializem, ki je začel prodirati vzlic vsemu, ker je prišla njegova ura. Z istim trenutkom je pričelo upadanje liberalizma, proces, ki se še vedno vrši. Prav kakor pri konzulu Bernicku, pri tem tipičnem reprezentantu kapitalista v »Stebrih družbe«, ko je bil razkrinkan, ko se je izkazala vsa laž, vsa brezobzirnost! Da gre pa ta proces »razkrinkanja« počasneje, kot bi bilo želeli, je vzrok vsa velika gospodarska moč liberalne družabne skupine, vsa mogočna sila liberalnega tiska in talenti, ki jih ima liberalizem lahko v službi, posebno med profesorji, advokati in umetniki. Ti razširjajo še danes vede ali nevede na vse načine duševnega občevarja pravna in etična načela liberalizma, ki koristijo kapitalu in njegovemu sorodniku Židu; naravno, da s čim dalje manjšimi uspehi: liberalna družabna skupina se dan za dnevno zožuje in cepi v razne frakcije. Ena najmočnejših je še ona, ki si lasti nacionalizem in ki se običajno naziva »nacionalno-liberalna«. Nima pa — kakor ni imel tudi liberalizem v državi — socialno-političnega smisla v narodnostnem vprašanju, zato ne more s svojo zahtevo po narodni individualiteti prodirati, temveč le izgublja in izgublja celo v buržuaziji, kjer ta ali oni ideal kaj lahko izpodrine tisti interes, ki je v bedni masi prvi in glavni: krušno vprašanje! Narodnost (nacionalizem) je v liberalnih sektah, bodisi zmernih, radikalnih ali »demokratskih« identična s šovinizmom, z narodnostno nestrpnostjo, zato tudi le karikatura. Šovinizem je pa tudi necivilizator, barbarski, ker veča in množi absolutne sovražnosti, kakor postane tudi narodnostni princip sam čestokrat

Toda — oprostite — skoraj bi pozabila, da opisujem zanimivosti glavnega mesta. Znamenit je vodni grad. Stolna cerkev je iz 15. stoletja. Raz 100 m visoki stolp imamo krasen razgled po mestu in Bernskih alpah. (Wetterhorn 3708 m, Schreckhorn 4080 m, Finsteraarhorn 4275 m, Eiger 3974 m, Mönch 4105 m, Jungfrau 4166 m itd.) Poleg najbolj obiskane švicarskega vseučilišča ima Berna še srednje šole, zvezdarno, trgovsko, obrtno in poljedelsko šolo.

Tako smo si glavno mesto precej dobro ogledali, zato smo napravili izlet v

Spiez.

Postaja leži precej visoko, zato smo že s kolodvora imeli krasen razgled čez kraj in Thunsko jezero, najgloblje v vsej Švici (343 m).

Pri jezeru smo sedli v parobrod in odpluli v

Thun.

Nad mestom se dviguje stari grad iz leta 1182., v katerem se nahaja zgodovinski muzej. Okolo grada stoji še močno obzidje. Najlepši razgled se nam je nudil s tamkajšnjega pokopališča.

Čas je kratek, zapustiti smo morali tudi glavno mesto, ker smo si hoteli ogledati še druge kraje.

(Dalje.)

nazadnjaški in zavrgljiv. (Poljaki in Rusini!) Bistvo šovinizma je pravzaprav sovražstvo, negacija drugega naroda; kdor smatra narod, h kateremu se šteje sam, za edino izvoljeni in najboljši narod, kdor svojega ljudstva ne more ljubiti drugače, kot da sovraži drugorodca. Je šovinist. Zgrešeno pa je, pobijati šovinizem s šovinizmom; edina protitež mu je internacionalizem, in sicer pozitiven, to je tak, ki narod pripoznava ter stremi k jezikovni in narodni avtonomiji ter k federalizmu. Internacionalizem v tem smislu propagira najbolj socialna demokracija, zakaj krščanski socializem je dan za dnevno bolj razjeden po šovinizmu. (Lex Kolisko-Axmanna!) Ker se socializmu prav mednarodnost tako pogosto in vehementno očita (največ od strani narodnih liberalcev!), naj navedem tukaj v boljše razumevanje gornjih vrstic mnenje slovitega češkega realista T. G. Masaryka: V socializmu in njegovi mednarodnosti pripoznam naravno nasprotstvo in korektiv nacionalnega egoizma in šovinizma; korektiv, ki je toliko bolj dobrodošel, čim bolj se nacionalna ideja in čuvstvo zlorablja po različnih in številnih, malih in velikih spekulacijah, kakor se zlorablja religija, znanost, žurnalistika — vse. Če torej naši socialisti kritično presojujejo našo, rusko, angleško angleško narodno politiko, vidim v tem prednosti za splošni razvoj. Vpliv socializma je tukaj toliko močnejši, ker ne razumeva socializem svojega internacionalizma utopistično in fantastično, temveč vedno pozitivneje.

In dalje: Če se ne varam, more napraviti socializem posebno majhnim narodom pomembne usluge; razširi na ta način svojo skrb naravnim potom za »malega moža«.

Tako mi je končno mogoče preiti v specialni del, k nacionalizmu pri nas.

(Dalje.)

Prav tako dobro kot
zrnata kava diši ob
pravilni pripravi
edino popolni kavini
nadomestek:
**Kathreinerjeva
Kneippova sladna kava.**

Sam z dobrim mlekom
in malo sladkorjem
zaužiti, je pristi
**Kathreiner
pljaka, kakršna
mora biti.**

Kdor hoče kaj natančneje šteti,
naj piše Kathreinerjevimi trgovnicami
za sladno kavo d. dr., Dunaj I.,
Annagasse št. 8.

Narod naš dokaze hrani!

Znan je slovenski javnosti položaj koroških učiteljev. Da si okrepijo svoje težavno stališče, so si ustanovili skupno z akademiki organizacijo »Gorotan«, ki jej je naloga: biti slov. učiteljem družabno središče, stanovska in zaeno tudi narodna obrambna organizacija. — Skrb za učiteljski naraščaj, za moralno, duševno in gmočno oporo svojih članov in njih nadaljnjo izobrazbo, reševanje šolskega vprašanja, podrobno nar. delo nam nalaga ogromne stroške; navezani pa smo zgolj na samopomoč. — Iztikuloč za novimi viri dohodkov, smo začeli zalagati razglednice z nar. motivi. (Zilska noša, Vojvodski prestol). Z uspehom smemo biti zadovoljni: več tisoč teh naših razglednic je že romalo med narod. Ni bila toliko dobra tehnika, da so se prikupile naše razglednice, ampak motivi sami na sebi, ki zbujajo tožna, vendar ponosna čuvstva v srcu vsakega rodoljuba.

Uvažujoč dejstvo, da Slovenci še nimamo zavoda, ki bi nudil narodu cenih slik, predstavljajočih naše zgodovinske spomine, ter tako zbujal oni domovinski čut, ki ga še pogrešamo v toliki meri; uvažujoč nadalje, da so se prikupile narodu posebno razglednice, predstavljajoče Vojvodski prestol; in posebno še z ozirom na 500letnico ustoličenja zadnjega koroškega vojvode, ki jo letos obhajamo, je društvo »Gorotan« založilo slike Vojvodskega prestola v močno povečani obliki, primerne za stenski okras, in v še boljši tehniki.

Apeliramo na rodoljubna srca: Ne bi je smelo biti slovenske hiše, kjer bi se ne nahajala podoba Vojvodskega prestola, te-

ga simbola naše nekdanje moči in slave; ne šole, ki bi ne rabila te slike kot učilo pri zgodovinskem pouku. Cena je nastavljena tako, da si jo vzlic izborni tehniki lahko vsak naroči. — Komad 50 vin., po pošti pa 60 vin. — Tovariše učitelje še posebe prosimo, da priporočajo to našo sliko o priliki učiteljskih zborovanj, kakor tudi v šolah učencem. Obračamo pa se s prošnjo tudi do prečastite duhovščine, do vseh rodoljubov, da priporočajo to sliko v nabavo raznim izobraževalnim društvom.

Društvo »Gorotan« se obenem prav toplo zahvaljuje onim rodoljubom, ki so nam že dobrohotno pomagali pri razpečavanju naših razglednic in pomagali polniti našo blagajno, ki je prispevkov toli potrebn.

Naročila sprejema: **Pavel Koschier, učitelj v Velikovu na Koroškem.** Da se nam olajša delo, prosimo, da se pošlje denar v naprej — kar je najbolj enostavno — ali da ga sprejmemo po povzetju. Rodoljubom, ki bi bili voljni pomagati pri razpečavanju teh naših slik, pošlamo zahtevano število komadov s priloženim čekom.

V nadi, da ne prosimo zaman pomoči, ostaja

z rodoljubnimi pozdravi
društvo »Gorotan«.

Risarski tečaj za ljudsko-šolsko učiteljstvo v Celju.

Priglašenci za risarski tečaj se obveščajo, da se vrši tečaj za izobrazbo učiteljstva v risanju po modernih načelih pod vodstvom tov. Jos. Žagarja, absolventa c. kr. umetne obrtne šole avstr. muzeja na Dunaju, z odlokom naučnega ministrstva v času od 1. aprila do 1. avgusta t. l. ob nedeljah od 8.—12. dopoldne v okoliški šoli v Celju. Pred začetkom tečaja, t. j. 5. aprila, naj reflektanti priglase pisмено svoj pohod voditelju tečaja. Potrebna učila bodo na razpolago v šoli.

Iz naše organizacije.

IZ ZVEZE SLOVANSKEGA UČITELJSTVA V AVSTRIJI.

Začetkom letošnjega šolskega leta je bila končno dovršena deželna organizacija dalmatinskega učiteljstva — Savez dalmatinskih učiteljskih društev. — Za predsednika je bil izvoljen tov. Vjekoslav Radica, šolski voditelj v Spljetu, za njegovega namestnika Laho Fortunič, učitelj v Dubrovniku, tajnik in blagajnik pa je Milivoj Letica, učitelj v Spljetu.

Savez dalmatinskih učiteljskih društev izdaja svoj organ »Glasnik«, ki izhaja 15. dne vsakega meseca v Spljetu.

Savez se je takoj, ko je bilo izvoljeno predsedstvo, priglasil za člana Zveze slovenskega učiteljstva v Avstriji. Danes je torej v tej Zvezi združeno vse slovensko narodno učiteljstvo naše državne polovice.

M. HAJNY,

t. č. starosta.

J. ZAVADA,

t. č. tajnik.

Kranjsko.

Občni zbor »Društva v pomoč učiteljem, njihovim vdovam in sirotam na Kranjskem« se vrši v sredo, 8. aprila 1914 dopoldne ob 10. uri v »Narodnem domu« v Ljubljani. Dnevni red: 1. Ogovor načelnika. 2. Tajnikovo poročilo. 3. Blagajnikovo poročilo. 4. Poročilo pregledovalcev društvenega računa in proračuna. 5. Posamični nasveti, o katerih je vsaj osem dni prej odboru naznaniti. 6. Volitev prvomestnika, blagajnika in sedem odbornikov, od katerih jih stanuje dve tretjini v Ljubljani ali v bližnji okolici (§ 22.). 7. Volitev treh pregledovalcev računa zunaj odbora.

Štajersko.

Učiteljsko društvo za pol. okraj Ljutomer. Izkaz darov za »Učit. obrambni sklad«. Gornjeradgonski okraj: 1. Sv. Duh, 3 učit. 5 K; 2. Sv. Jurij, 7 učit. 13 K; 3. Kapela, 5 učit. 7 K 50 vin.; 4. Negova, 5 učit. 6 K; 5. Sv. Peter, 7 učit. 7 K; skupaj 27 učit. 38 K 50 vin. — Ljutomerski okraj: 1. Cezanjevi, 3 učit. 3 K; 2. Cven, 3 učit. 4 K; 3. Sv. Križ, 6 učit. 14 K; 4. Ljutomer, deška, 6 učit. 8 K; 5. Ljutomer, dekliška, 6 učit. 9 K; 6. Mala Nedelja, 5 učit. 10 K; 7. Stara cesta, 2 učit. 5 K; 8. Veržej, 2 učit. 4 K; 9. Vučja vas, 3 učit. 3 K; skupaj 36 učiteljev 60 K.

Brežiško-sevniško učiteljsko društvo je zborovalo dne 1. sušca 1914 v brežiški šoli. — Navzočih je bilo s predsednikom vred 32 članov.

Vzamejo se na znanje dopisi Zaveze in Zveze ter Uč. gosp. in kred. zadruge v Celju. Tov. Rismala se izvoli, da poroča pri prihodnjem zborovanju, kako bi se

povzdignilo gmotno stanje Zavezinih listov. Glede »Zvončka« in »Popotnika« se naprosijo zastopniki učiteljstva v okr. šolskih svetih, da stavijo tozadevne predloge pri okr. šolskih svetih. O poslovnem redu Zaveze se naj posvetuje v to izvoljeni odsek, ki skliče poseben sestanek. Izvolijo se v to svrhu tovariši Knapič, Jamšek, Potočnik, Rismal.

Za obrambni sklad sta oddali svoj obulus šele dve tretjini šol naših okrajev. Pričakovati je, da se ostale v kratkem odzovejo. — Delegatom za Zvezino zborovanje v Mariboru se izvolita: tov. Potočnik in tovarišica Scheligova.

Tov. Supan je poljudno in velezanimivo predaval o svojem potovanju po Švici. Govor so spremljale krasne skiptične slike. Bodi požrtvovalnemu tovarišu tem potom izrečena srčna hvala za njegov trud.

Reševala so se slednjič razna stanovska vprašanja posameznih članov, na kar se je zaključil zbor.

Prihodnje zborovanje se vrši 3. maja na Vidmu.

Goriško.

Goriško učiteljsko društvo ima letni redni občni zbor v četrtek, 2. aprila 1914., v Gorici »Pri zlatem jellenu« ob 10. uri predpoldne. Dnevni red: 1. Razgovor o sedanjem položaju učiteljstva, poroča predsednik. 2. Poročilo a) tajnikovo, b) blagajnikovo. 3. Volitev novega odbora. 4. Predlogi. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

Učiteljsko društvo za sežanski okraj je zborovalo 5. marca t. l. v Komnu. Zborovanje, ki se ga je udeležilo 34 članov, je otvoril podpredsednik tov. Vendramin, ker je bil predsed. J. Ravbar bolan.

Po kratkem nagovoru je prečital poročilo o sanaciji Zavezinih listov ter izjavil, da bi bila najboljša sanacija naših listov poštena regulacija našega gmotnega stanja.

Tov. Peček poroča o »Poslovnem redu« Zveze čita točko za točko, ki se posamezno obravnava.

Člen I. — Tov. Pahor predlaga, da se točka j črta, ker pomenja spionažo. Tov. Strekelj zagovarja to točko, vendar je sprejet predlog tov. Pahorja. Ostale točke se sprejme brez razprave. Člen II. — Sprejete vse točke, razen točke e, ki se naj glasi v sledečem smislu: »Predloga, ki ga ne podpira $\frac{1}{3}$ navzočih članov, oziroma delegatov, se ne razpravlja,« in točka i sledeče: »Nujni predlog je tisti, ki ima to označbo in ga je podpisalo najmanj 10 članov.« Člen III. je sprejet, kakor je bil predložen. Člen IV. — Vse točke tega člena se sprejme razen točke a, ter odobri sledečo izjavo: »Učit. društvo sežanskega okraja je v principu za stalno tajništvo, je pa za sedaj proti njegovemu osnutku, zato naj naše društvo naroči svojim delegatom, da glasujejo na Zavezini skupščini proti temu predlogu.« Člen V. — Pri tem členu se vname živahna razprava, v kateri se na eni strani tov. Strekelj, Volkov in Peček za »Učit. Tovariša«, na drugi tov. Macarol, Hreščak, Pahor in Bole proti omenjenemu listu, ker ni strokoven, ozir. naše glasilo.

Slednjič se črta ves člen V. Člen VI. — Sprejete vse točke, razen točke d, ki se izpremeni sledeče: Za tajne sklepe naj se smatra one, ki se tičejo taktike društva, vse drugo naj se objavi.

Točko f se izpremeni, da plača Zaveza ves primakljaj glavne skupščine. Pri točki »Slučajnosti« so bile sprejete sledeče resolucije:

I.

Tov. Pahor predlaga: Učit. društvo sežanskega okraja izjavlja, da bo vselej branilo pravice dostojne kritike v učiteljski organizaciji, v katero je včlanjeno, zato obsoja nekolegalno gonjo proti tov. Hreščaku. — Odklanja vsako ingerenco neinformiranih v naše lokalne stanovsko-politične zadeve.

Poudarja, da bo Zaveza avstr. jugoslov. učit. društev vršila svojo nalogo v korist učiteljstva le tedaj, ako bo po svojih članih direktno iskala politične moči.

O tej resoluciji se je vnela živahna obravnavna. Tov. Hreščak slika, kako sirovo so ga napadli v listih, je proti dotedanjemu delovanju Zaveze in »Učiteljskega Tovariša«.

Podpredsednik prečita odlok c. kr. okr. šol. sveta glede resolucije, sklenjene v Štanlu.

Zaradi predloga dveh tovarišev se preide preko te točke k naslednji točki z opazko, da se ni mislilo v dotični resoluciji žaliti c. kr. okr. šolskega sveta.

Tov. Bole predlaga sledečo resolucijo:

* Tega ne moremo umeti. S črtanjem člena V. hočete vzeti Zavezi ves dohodek, tu pa zahtevate plačilo vsega primanjkljaja. S čim ga naj Zaveza krije, če nima nobenih dohodkov? Uredn.